

■ Ὁ Χριστιανὸς μόνο ἀγαπᾷ

Πῶς θεραπεύουμε τὸν Ἀδελφό μας* Μὲ καλὸ τρόπο καὶ ἀγάπη

Μὲ τὴν ἀθόρυβη καὶ γλυκιὰ ἀγάπη προσεγγίζουμε καὶ θεραπεύουμε τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξη.

Ποτὲ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του καὶ τὰ ἐλαττώματά του. **Μ**όνο καλὸ λόγο ἔχουμε νὰ ποῦμε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. **Ἐ**νῶ βλέπουμε τὰ λάθη τους, **σιωποῦμε καὶ μόνο ἀγαποῦμε.**

Γιατί, ὅταν συμπεριφερόμαστε σὲ κάποιον σκληρὸ καὶ ἀνάληπτο ἄνθρωπο ὅπως τοῦ ἀξίζει, τὸν κάνουμε χειρότερο· ὅταν ὅμως τοῦ συμπεριφερόμαστε μὲ καλὸ τρόπο καὶ ἀγάπη, μπορούμε νὰ τὸν κάνουμε καλύτερο.

Ὁ Χριστιανὸς δὲν ἀντιπαθεῖ κανένα.

Τί κάνει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Χριστοῦ; **Μ**όνο ἀγαπᾷ. **Α**γαπᾷ ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθρούς του.

Ὁταν μαρτυροῦσε ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, ἡ ἀγωνία του δὲν ἦταν ὁ πόνος τοῦ μαρτυρίου του, ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ συγχωρήσει τοὺς βασανιστές του.

Γι' αὐτὸ ἔλεγε: «**Κ**ύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην».

Εῖναι συγκλονιστικὸ νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ποῦ μπορεῖ νὰ φθάσει ἡ ἀγάπη τοῦ πιστοῦ.

Πρόκειται γιὰ μιὰ **ἀγάπη μοναδική**, ἡ ὁποία σὲ ἐλευθερώνει καὶ σὲ γαληνεύει.

Ποὺ ἐπιτρέπει νὰ ξεχυθεῖ ἀπὸ μέσα σου τὸ **Φῶς τῆς Ἀναστάσεως**· ἡ ὁποία σοῦ ἀνοίγει

τοὺς πνευματικοὺς ὀρίζοντες, καὶ σὲ κάνει, παρότι βρίσκεσαι
στὴν γῆ, νὰ μετέχεις τῶν οὐρανίων πραγμάτων.

(*) Μακαρίου, Ἐπισκόπου Χριστουπόλεως, «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...», σελ. 122-123, ἐκδ. «Ἐν πλῶ», Ἀθήνα 2016. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.